

תת"ע (פתח תקווה) 3458-11-12 - נפתלי מרדכי נ' מדינת ישראל

תת"ע (פתח-תקווה) 3458-11-12 - נפתלי מרדכי נ' מדינת ישראל/שלוש פתח-תקווה

תת"ע (פתח-תקווה) 3458-11-12

נפתלי מרדכי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה

[22.11.2016]

כבוד השופטת לאה שלינגר שמאי

החלטה

רקע

1. בפני בקשה לחשוב פסילה.

2. רשיונו של הנאשם נפסל עפ"י גז"ד שניתן בתיק הנדון ביום 30.1.13. לטענת הנאשם, כפי שנקבע בגז"ד, פסילת

רשיונו הינה במצטבר לפסילה נוספת שנגזרה עליו מוקדם יותר, בתיק 7753-01-11 בבי"המש בנצרת ולפיכך לא היה

עליו להפקיד רשיונו פעם נוספת. כמו כן לטענתו הוא לא ידע אודות גז"ד ולפיכך לא הפקיד רשיונו.

הדין

3. סעיף 42 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 קובע, כי בחישוב תקופת הפסילה שהוטלה על מחזיק

רישיון נהיגה לא תבוא במניין התקופה שחלפה בין מועד גזר הדין שבגדרו הוטלה הפסילה לבין מועד הפקדת הרישיון

בידי הרשות שנקבעה לכך בתקנות (ס"ק (ג)1). עוד קובע סעיף זה, כי פסילה שבמועד הטלתה נתון הנאשם

בתקופת פסילה קודמת, תחל הפסילה המאוחרת עם סיום הקודמת ותצטבר אליה (ס"ק (ב)).

4. תקנה 556 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961, קובעת כי מי שנפסל מלנהוג על ידי בית משפט, עליו להמציא את

רישיון הנהיגה שלו לאותו בית משפט שהורה על פסילתו.

5. תקנה 557 שכותרתה "רישיון שפקע תקפו, שהומצא לרשות או שאבד" מסדירה את אופן הפקדתו של רישיון

נהיגה שפג תקפו או הומצא לרשות או אבד טרם מתן גזר הדין. תקנה 557(ב) לתקנות האמורות קובעת, כי ניתן

להגיש תצהיר חלף המצאת רישיון נהיגה, מקום שרישיון הנהיגה אבד. תקנה 557(ה), שנכנסה לתוקף ב-30.3.2011

(תיקון (מס' 6) לתקנות התעבורה, התשע"א-2011), עוסקת בחובת המצאת רישיון נהיגה פעם נוספת לאחר

שהרישיון הומצא בעבר בשל פסילה אחרת. על פי התקנה, די בהמצאת "אישור על ההמצאה הקודמת".

6. העבירה בוצעה לאחר כניסת תקנה 557(ה) לתוקפה, ועל הנאשם היה לנהוג על פיה. תקנה זו תוקנה לאור פסיקה קודמת של ביהמ"ש העליון, כפי שיפורט להלן.
ברע"פ 8317/10 מאיר כהן נ' מדינת ישראל (8.2.2011), נקבע כי:
"החובה המוטלת על מי שנגזר לו עונש פסילה להפקיד את רישיונו בבית המשפט שהורה על פסילתו, היא חובה שאינה מתבטלת אך בשל העובדה שהפקיד את הרישיון קודם לכן בבית משפט אחר ובהליך אחר והיא ממשיכה ללוות אותו ולחול עליו גם בכל הנוגע לפסילה הנוספת. עוד אני סבורה כי ככל שאין באפשרותו לקבל לידי בתום תקופת הפסילה הראשונה את הרישיון שהפקיד כאמור... עליו לבצע תחליף הפקדה... ומניינה של תקופת הפסילה הנוספת יחל מאותו מועד ואילך" (פסקה 4 לפסק דינה של כבוד השופטת א' חיות).
את הטעם לחובה האקטיבית של הנאשם, שנגזר דינו לפסילה, להפקיד את רישיונו או להמציא "תחליף הפקדה" כלשונו של בית המשפט העליון, מצא בית המשפט במדיניות שיפוטית ובתכלית החינוכית-פסיכולוגית שביסודה. כפי שהבהיר ברע"פ 4446/04 ביטון נ' מדינת ישראל (6.10.2005), בו נאמר כי:
"כל האמור עד כה תקף גם לטענה לפיה נכון היה לקבוע את תחילת מניינה של תקופת הפסילה... מן היום בו הפקיד [המערער] תצהיר בתיק אחר בו נשפט. ובמילים אחרות, הקדמתי והזכרתי את המשמעות החינוכית - פסיכולוגית של חובת ההפקדה של הרישיון או חליפו להפגנת האיסור החל על נהיגה בתקופת פסילה... בנסיבות אלו, כך היא דעתי, נכון לשוב ולדרוש מנאשם שכזה שישבו וימלא אחר הוראות ההפקדה הקבועות בתקנה 557, בכל פעם שיורשע מחדש, ואולי בדרך זו יצליח לשנן את האיסור לנהוג בתקופת פסילה..."
בית המשפט העליון הוסיף נימוק נוסף ברע"פ 8317/10 הנ"ל, לפיו: "הצורך לחסום מניפולציות אפשריות מצד נדונים העלולים לנצל לרעה מצבים של חוסר תיאום בין המזכירות השונות או פערי זמן בעדכון תקופות הפסילה המצטברות, תומך אף הוא באותה מסקנה עצמה" (פסקה 4).
7. המסקנה המתחייבת מכל אלה שעד לתיקונה של תקנה 557(ה) (ראה בית המשפט העליון לקבוע, מטעמים של מדיניות שיפוטית, כי קיימת חובה אקטיבית על הנאשם לשוב ולהפקיד תחליף רישיון כל אימת שנפסל מלנהוג, גם אם הפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט שדן אותו לראשונה לפסילה. טעמים אלה אומצו על ידי מחוקק המשנה שהתקין את התקנה האמורה.
לפיכך הנאשם היה חייב להפקיד את רישיונו לפי ההלכה הפסוקה עוד לפני התיקון של תקנה 557(ה) ועל אחת כמה וכמה שהיה חייב לעשות כן לאור התקנה המפורשת של תיקון זה.
יצוין, כי הנאשם לא מילא אחר תנאי תקנה 557(ה) הקובעת, כי הפסילות תחושבנה ברצף אם הנאשם המציא לרשות את רישיונו בגין הפסילה הראשונה וכן המציא לרשות בגין הפסילה השנייה אישור על הפקדתו בגין הפסילה הראשונה.
על כן פסקי הדין האמורים לעיל הקובעים מפורשות, כי קיימת חובת הפקדה או תחליף הפקדה גם אם הופקד הרישיון כתוצאה מגזר הדין הראשון בשרשרת הפסילות, נותרו בעינם.
ר' גם ע"מ 30820-03-16 מינזל נ' משרד התחבורה/אגף הרישוי כב' השופטת נאוה בן-אור מיום 19.6.16.
וידגש, כי תקנה 557 (ה) קובעת במפורש, כי: "מירוך תקופת הפסילה הנוספת לא יתחיל לפני שהמציא את האישור כאמור".
8. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי משלא הפקיד הנאשם רישיון נהיגה או אישור הפקדה בתיק השני, הרי תקופת הפסילה טרם החלה להימנות.
9. עם זאת, הפסילה תימנה מיום הגשת הבקשה והמסמכים, היינו 5.10.16.
ניתנה היום, כ"א חשוון תשע"ז, 22 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.